

शोके च पाण्डुरोगे च पूजितम् । [भिर्गौभिः क्रीते ।

पञ्चगु ति० पञ्चभिर्गौभिः क्रीतः ठक् तस्य लुक् छुलः । पञ्च-

पञ्चगुण पु० पञ्चगुणितो गुणः कर्म० । १गन्धसर्गपरमगन्ध-

रूपेषु गुणेषु । पञ्च गुणा यस्याः । २पृथिव्यां स्त्री मेदि०

“यो यो यावत्तिष्ठतेषां स स तावद्गुणः स स्रुतः” मनुना

सामान्यत उक्तेः पृथिव्या पञ्चमत्वात् पञ्चगुणत्वम् । ३त० ।

१पञ्चभिर्गुणिते ४पञ्चपकारे च संस्का० रघु० ।

पञ्चगुत पं स्त्री करचरणयोश्चतुष्कं शिरश्चेति पञ्च गुप्तान्यस्य ।

१कच्छपे त्रिका० स्त्रियां डीप् । २चार्वाकदर्शने त्रिका० ।

पञ्चगुप्तिरसा स्त्री पञ्चधा गुप्तौ रसोऽस्याः । स्त्रुक्त्वायां

राजनि० । [उक्ते षोडशाक्षरपादके छन्दोभेदे ।

पञ्चचामर न० “प्रमाणिकापदद्वयं षडन्ति पञ्चचामरम्” ह०र०

पञ्चचितिक पु० पञ्च चितयः प्रस्तारा यस्मिन् । १कग्निभेदे

“पञ्चकत्वः सादयति पञ्चचितिकोऽग्निः” शत० ब्रा० ७।१।

१।७२ “पञ्चकत्व इति मध्ये उपपेदेष्टकाचतुष्टयस्यैकस्याः

साटनायान्यासां चत्वारोति पञ्चचितयो भवन्ति” भा० ।

पञ्चचौर पु० पञ्च चौरागयस्य । मञ्जुषोषे त्रिका० ।

पञ्चचूडा स्त्री अप्सरोभेदे भा०य० १६६ लोके

पञ्चजन पु०पञ्चभिः भूतैर्जन्यते जन-घञ्, न टुङिः । १मनुष्ये

चमरः । २मनुष्यसम्बन्धिनि प्राणादौ ३मनुष्यतुल्ये देवादौ

४मनुष्यभेदे ब्राह्मणादौ च शा०सू० भाष्यम् तथाहि

“यस्मिन् पञ्च पञ्च जना क काशश्च प्रतिष्ठितः” तद्वृत्तवेदमन्त्रे

“प्रक्ष पञ्च शब्दशब्देन पञ्चविंशतितत्त्वान्युच्यन्ते” इति

शांख्यमतनिराकरणेन पञ्चजनशब्दस्य प्राणादिपरत्वं

समर्पितं दिङ्मात्रमलोच्यते

“कथं तर्हि पञ्च पञ्चजना इति, उच्यते, “दिक्छङ्ग्रे

संज्ञायामिति” पा० मिश्रेषसम्पन्नात् संज्ञायामेव पञ्चशब्दस्य

जनशब्देन समासः, ततश्च कृत्वाभिप्रायेणैव केचित्

पञ्चजना नाम विवक्ष्यन्ते, न साङ्गतत्वाभिप्रायेण, ते

कृतीत्यस्यामाकाङ्क्षायां पुनः पञ्चेति प्रयुज्यते, पञ्चजना

नाम केचित्, ते च पञ्चेत्यर्थः सम्प्रत्ययः सन्नेति यथा ।

के पुनस्ते पञ्चजना नामेति तदुच्यते । “प्राणादयो

शक्त्यशेषात्” शा०सू० “यस्मिन् पञ्च पञ्चजना इत्यत उत्तर-

स्थित्यन्ते ब्रह्मसंख्यपङ्क्तिरूपस्याय प्राणादयः पञ्च निर्दिष्टाः

“प्राणस्य प्राणस्य चक्षुषश्चक्षुस्त स्त्रीत्यस्य स्त्रीत्वमप्यस्यासं

घनसो ये मनो निदः” इत्यत्र वाक्यशेषगताः सन्निधानात्

पञ्चजना विवक्ष्यन्ते । कथं पुनः प्राणादिषु पञ्चजन-

शब्दप्रयोगः तत्प्रेषु वा कथं जनशब्दप्रयोगः समाने

तु प्रसिद्धातिश्रमे वाक्यशेषवशात् प्राणादय एव पञ्ची-

तव्या भवन्ति जनसम्बन्धाच्च प्राणादयो जनशब्दभाजो

भवन्ति । जनवचनश्च पुरुषशब्दः प्रार्थेषु प्रयुक्तः, “ते वा

एते पञ्च ब्रह्मा पुरुषाः” इति, अत्र “प्राणो ह पिता

प्राणो ह माता” इत्यादि च ब्राह्मणम् । समासवशाच्च

समुदायस्य कृदत्वमविरुद्धम् । कथं पुनरस्मिन् प्रथम-

प्रयोगे कृदिः शक्त्याश्रयितं शक्त्या, उद्भिदादिर्वादिताह ।

प्रसिद्धार्थसन्निधानेन ह्यप्रसिद्धार्थः शब्दः प्रयुज्यमानः

समभिव्याहारात् तद्विषयो नियम्यते यथोद्भिदा यजेतः,

यूपं चिनत्ति, वेदिं करोतीति । तथाऽयमपि पञ्चजन-

शब्दः समासान्वाख्यानानाद्वगतसंज्ञाभावाः संज्ञाकाङ्क्षो

वाक्यशेषसमभिव्याहृतेषु प्राणादिषु वर्तियते । कैश्चित्

देवाः पितरो गन्धर्वां चक्षुरा रक्षांश्च च पञ्च पञ्च जना

व्याख्याताः । अन्यैश्चत्वारो वणां निपादपञ्चमाः परि-

गृहीताः” । तत्परिपहेऽपीह न कश्चिद्दिरोधः ।

आचार्यस्तु न पञ्चविंशतिसंज्ञानामिह प्रतीतिरस्तीत्येव-

परतया प्राणादयो वाक्यशेषादिति जगद्” ।

१देवभेदे च यस्यास्या कणस्य पाञ्चजन्यः शङ्खोजातः ।

पाञ्चजन्यशब्दे ङग्रम् । २शङ्खयन्त्रपुले हरिषं ३२२०

अंगुलतः पितरि सगपञ्चपस्य ४पुत्रभेदे १५०० ।

५प्रजापतिभेदे भाग० ६।४।४६ विश्वावसुर्दाहतरि भरतस्य

६पत्न्यां स्त्री डीप् । भाग० ९।७।१

पञ्चजनीन पञ्चसु जनेषु व्यापृतः च । मन्त्रे हवा०

पञ्चजीरकगुड पु० चक्रदत्तोक्ते जीरकादिभिः पक्के शुक्रभेदे

“जीरकं हवुषा धान्यं यताङ्गा सुरदार च । उमानी

त्रयको हिक्कपत्रिका काशमर्दकम् । पिप्पली पिप्पली

भूलसज्जमोदाथ वाष्पिका । चित्तकक्षु पर्वाशानि तथान्यसु

चतुःपलम् । कशेरुकं नागरञ्च कुष्ठं दीपकमेव च ।

गुडस्य च यतं दद्यात् हतप्रस्यं तथैव च । जीरहिप्रस्य-

संयुक्तं शनैर्हृद्दिग्निना पचेत् । पञ्चजीरक इत्येष

स्मृतिकानां प्रशस्यते । गर्भार्थिनीनां मारीषां हृद्दोषो

समारते । विंशतिं व्यापदो योनेः काशं श्वासं प्वरं

क्षयम् । हृदोषकं पाण्डुरोगं दीर्घम्व्यं बहुमूलताम् ।

हृन्नि पीनोद्धतकुचाः पद्मपलायतेक्षणाः । उपवोगाश्च

स्त्रियोनिन्यमलच्छीर्षलवर्जिताः” ।

पञ्चज्ञान पु० पञ्चानां पदार्थानां ज्ञानमस्य । १मुने त्रिका०

२पापुपतद्वर्गनाभिश्चे च नकुलीयशब्दे ४।७५ पु०

ङग्रम् ।